

La fare hen, la gå

♩ = 80

9 Første og siste vers

1. La fare hen la gå
du kan ei bedre få
din gamle kappe og din hatt
og så den dype sorte natt.

2. En morgen ved den store vei
mot dine drømmers dunkle mål
ved veiens kant ditt lille bål
ditt bål og deg, deg og ditt bål.

3. En vandrers vei er sveikefull
din hatt den fyltes ei av gull
men stundom hvor din kappe lå
du drømmen og en stjerne så.

4. Og drømmen fulgte lange år,
din rygg var trett, din fot var sår,
da lengtet dine gamle ben
så sårt imot den siste sten

5. En aften ved det vide hav,
hvor evighetens bølger slår,
der legge ned din vandringsstav
mens tiden går, mens bølgen slår.

6. La fare hen la gå
du kan ei bedre få
en drøm har dog sitt hjerte hatt
og så den dype sorte natt.